

Predica de la Zürich

Duminică, 29 septembrie 2019, ora 14⁰⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Mal. 3:13-18; Mal. 4:1-6** (...).

Ce har că noi Îl putem iubi pe Domnul și Răscumpărătorul nostru din toată inima cu o dragoste divină. Dragostea este legătura desăvârșirii. Din dragoste a avut loc lucrarea de răscumpărare pe crucea Golgotei, atât de mult a iubit Dumnezeu lumea.

Noi am publicat o nouă scrisoare circulară pentru luna octombrie 2019. Voi toți știți că responsabilitatea pe care o purtăm pe întregul pământ este să accentuăm că doar Cuvântul lui Dumnezeu este valabil și să subliniem că Biblia este singurul Certificat divin pe care îl avem. Nu o altă carte, ci doar Vechiul și Noul Testament. Un testament este ultima dorință a unui om, iar acest testament include tot ceea ce are proprietarul și lasă moștenitorilor. Noi suntem moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori cu Isus Hristos. Dar însărcinarea noastră este să spunem că Dumnezeu este doar în Cuvântul Său. Acest lucru dorim să-l spunem tuturor fraților slujitori de pe întregul pământ.

În Rom. 10:17 este scris că credința vine în urma auzirii propovăduirii, iar propovăduirea vine din Cuvântul lui Dumnezeu. Credința nu vine din citatele din predici pe care le poți interpreta cum vrei, ci din Cuvântul original al lui Dumnezeu, așa cum l-am primit de la Domnul. Lui Îi aducem slava și cinstea, Lui care ne-a dăruit suficientă teamă. Așa acum am auzit în introducere, teamă de Numele Lui, de Cuvântul Lui. El a pus această teamă în noi. Teama de Dumnezeu este începutul înțelepciunii divine. Noi pășim cu teamă înaintea Feței Sale sfinte și știm că El ne binecuvântează. Mai ales dorim să accentuăm acest lucru: teamă de Numele Lui.

Dragilor, voi știți că noi iubim Israelul. Dumnezeu a făgăduit și a anunțat planul Său de mântuire lui Avraam, Isaac, Iacov și apoi celor doisprezece patriarhi, și astfel a avut loc începutul. Dar în Numele Domnului vă rog să nu faceți o învățătură din ceea ce vă spun acum.

Noi rămânem la Nume așa cum este el tradus și scris în limbile noastre. Dar în limba ebraică Numele Domnului nostru Isus este IAHȘUA care înseamnă IaHVeH Salvatorul. Iahveh al Vechiului Testament, IHVH, Numele de legământ al Domnului Dumnezeuului nostru din Vechiul Testament – IaHVeH este scris în biblie de peste 5.000 de ori. În Noul Testament IAHȘUA, pentru că Iahveh a devenit Mântuitorul nostru. Nu un altul, ci același Domn, ieri, azi și în vecii vecilor. Acest Nume scump este tradus diferit în alte limbi. Odată am văzut lista cu 16 exprimări diferite ale Numelui IAHȘUA. Dumnezeu a permis acest lucru. Noi suntem mulțumitori că putem folosi Numele Isus pentru că așa este scris în biblia noastră.

Îi mulțumim Domnului pentru teama cuvenită față de El, față de Cuvântul Său sfânt, față de Numele Lui. De aceea mereu și mereu trebuie să ne întoarcem la Cuvânt și să lăsăm ca valabil doar ceea ce este scris în Cuvânt. Voi toți știți că în diferite timpuri Domnul a putut folosi bărbați ai lui Dumnezeu și aceasta până în timpul nostru. Dar în toate epocile, în secolele trecute, chiar cei mai mari predicatori ai trezirilor au rămas în învățătura trinitară și în botezul trinitar. Chiar și bisericile penticostale au rămas în aceste învățături. Ei au vorbit în limbi noi, dar au dat mai departe învățăturile vechi care își aveau originea în Roma. Dumnezeu n-a putut permite ca acest lucru să se întâmple mai departe. De aceea trebuie să vă spun că în anul 1949 am trăit acest lucru în mod personal. Am trăit cum sute au cântat în limbi, au lăudat Numele Domnului, L-au preamărit, și totuși, toți predicatorii au rămas în învățăturile lor tradiționale, fie trinitate, fie oricare alta. Odată m-a lovit ca un trăsnet, cred că a fost în anul 1953 când eu am vizitat o școală penticostală din Germania și am vrut să văd ce se întâmplă acolo. Eu am vorbit cu președintele de acolo. Atunci eram foarte tânăr și vroiam să văd ce se întâmplă acolo și programul care se predă la acea școală biblică. Dați-vă seama, primul verset amintit acolo pe care l-am auzit a fost Prov. 8:22: *„Domnul m-a făcut cea dintâi dintre lucrările Lui, înaintea celor mai vechi lucrări ale Lui”*. Ei au folosit acest verset cu referire la Fiul lui Dumnezeu, în loc să-l folosească în legătură cu înțelepciunea pe care Solomon a amintit-o de peste 30 de ori în capitolele sale. Mi-a fost suficient, m-am întors și am plecat mai departe pe drumul meu.

Doar pentru ca toți s-o știe, în timpul nostru Dumnezeu l-a folosit și binecuvântat pe fratele Branham în mod deosebit pentru ca temelia biblică, adevărata învățătură care ne-a fost lăsată în Testament, în Certificatul divin să fie așezată din nou în locul potrivit de unde aparține. În scrisoarea circulară a trebuit să amintesc unele lucruri, mai ales cuvinte adresate fraților slujitori care folosesc citate din predici pentru a-și face învățăturile și interpretările lor.

Noi ne întoarcem înapoi la Cuvânt. Așa cum am amintit înainte, credința vine din predică, dar predica trebuie să vină din Cuvântul lui Dumnezeu. Toate celelalte n-au nimic de-a face cu Dumnezeu. Avraam L-a crezut pe Dumnezeu. Numai cine crede ceea ce este scris în Cuvântul lui Dumnezeu acela Îl crede pe Dumnezeu. Făgăduințele lui Dumnezeu rămân, ele veșnic nu se clatină, cu Sângele Său, Isus a pecetluit ceea ce a promis în Cuvântul Său.

Încă o observație. La mijlocul scrisorii circulare avem publicate trei fotografii: una din Brazilia, una din România și a treia din Zürich. După mult timp am publicat o fotografie din Zürich; aceasta a fost făcută în ultima duminică din luna trecută și am publicat-o în această scrisoare circulară. Fie ca întreaga lume să știe că și aici este o biserică, că aici poporul lui Dumnezeu se strânge împreună ca să asculte Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu și ca să se pregătească pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos.

Noi am cântat: „fiți pregătiți pentru a sta înaintea Lui pentru a vedea slava Lui”. Ceea ce El făgăduiește se va întâmpla așa. Spun aceasta cu o mulțumire profundă. Când am văzut gloata răpită – și cântăreții au cântat despre gloata îmbrăcată în alb – am văzut că nu era doar un alb obișnuit, ci un alb care emana strălucire. Niciun om n-a văzut cu ochii lui pe acest pământ un astfel de alb strălucitor. Toți care vor avea parte de răpire vor fi îmbrăcați în haine de o astfel de culoare albă. Dacă ne gândim că Dumnezeu ne-a dăruit atâta har nouă celor ce suntem oameni ca toți ceilalți, ne-a cercetat prin har, ne-a dăruit har și a iertat vina noastră, a reparat toată paguba, ne-a înnoit și ne-a născut din nou la o nădejde vie. Și apoi prin Duhul lui Dumnezeu ne-a călăuzit în tot adevărul. O astfel de perioadă de timp n-a mai fost niciodată în istoria mântuirii.

Să citim aceste locuri prețioase. Începem cu Mat. 25. Am mai vrut să fac unele observații în legătură cu timpul sfârșitului, dar citim foarte bine cunoscutul loc din Mat. 25:10: „*Pe când se duceau ele să cumpere untdelemn, a venit mirele: cele ce erau gata (fecioarele pregătite) au intrat cu el în odaia de nuntă, și s-a încuiat ușa*”.

Aici avem un punct. În unele traduceri ale Bibliei, în locul din Apoc. 19:7 unde scrie: „*Mireasa Lui s-a pregătit*”, în multe traduceri ale bibliei (engleză, franceză, română, etc.) scrie: „*Soția Lui s-a pregătit*”. Apoi există frați care se opresc la acest loc. Pentru că noi trebuie să redăm ce este scris în traducerile noastre. Lăsați-mă s-o spun cu toată claritatea tuturor slujitorilor Cuvântului. Până la nuntă noi suntem Mireasa, iar după nuntă noi suntem Soția. Și voi veți vedea în Apoc. 22 și în Apoc. 21 că este scris: „*Și Duhul și Mireasa zic: «Vino!»*”. Atât timp cât se spune „*«Vino!»*” noi suntem Mireasă.

În ultima vineri am vorbit cu cineva la telefon – scumpii noștri frați din Austria – și mi-a spus: „*frate Frank, astăzi este o zi deosebită pentru noi*”. Iar eu l-am întrebat: „*Ce este?*”. El a spus: „*Acum 43 de ani tu ai ținut ceremonia de căsătorie la nunta noastră*”. Când am avut conversația cu el eu m-am gândit: mai întâi ei au fost mire și mireasă, dar în clipa când au fost deja căsătoriți au devenit soț și soție; nu mai erau mire și mireasă. Noi am trăit toate nunțile care au avut loc la Krefeld în ultimii 55 de ani. Mirele și mireasa intrau înăuntru, dar din clipa când ei erau binecuvântați ei nu mai erau mire și mireasă, ci erau soț și soție. De aceea noi spunem tuturor fraților care au greutăți cu traducerea bibliei lor. Lăsați-o așa cum este scris în biblia voastră, înainte Mireasă, iar după aceea va fi Soția.

Pentru noi este clar. Dacă în 1 Cor. 7 Pavel scrie celor căsătoriți: „*bărbatul nu este stăpân peste trupul lui, ci nevasta*”, atunci nu mai este vorba de mireasă, ci de soție; atunci nu mai este vorba de mire, ci de soț/bărbat. Fie ca toți frații de pe întregul pământ care și-au exprimat greutățile lor de înțelegere să recunoască că totul își are locul potrivit.

Aici în Mat. 25:10 avem cuvântul puternic: „*cele ce erau gata au intrat cu el la cina de nuntă, și s-a încuiat ușa*”.

Acum este vorba ca noi, ca Mireasă, să fim aduși în conformitate deplină cu Mirele, pentru ca noi să respectăm Cuvântul

Său sfânt, Numele Lui, și în absolut fiecare punct să credem așa cum spune Scriptura.

În 2 Cor. 11, Pavel a spus că dorește să înfățișeze înaintea Domnului o fecioară curată. Deschidem la 2 Cor. 11:2-3: „*Căci sunt gelos pe voi cu o gelozie după voia lui Dumnezeu, pentru că v-am logodit cu un bărbat...*”. Nu „v-am căsătorit”, ci „v-am logodit”. „...ca să vă înfățișez înaintea lui Hristos ca pe o fecioară curată”. Apoi exprimă teama lui: „*Dar mă tem ca, după cum șarpele a amăgit pe Eva cu șiretlicul lui, tot așa și gândurile voastre să nu se strice de la curăția și credințioșia care este față de Hristos*”.

Scumpii mei frați și surori, permiteți-mi să accentuez acest lucru. Aleșii sunt aleși înaintea întemeierii lumii, sunt aleși să vadă slava lui Dumnezeu. Numele nostru este scris în Cartea Vieții Mielului junghiat de unde nu poate fi șters niciodată. Noi vom fi la Domnul. Ca Mireasă noi suntem pregătiți, fără pată, fără zbârcitură. Nu prin propria ta putere, nu prin propria mea putere. Ci prin har, prin Sângele Mielului, prin Cuvântul lui Dumnezeu, curățați, sfințiți și pregătiți pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului, zi în care El va reveni pentru a-i lua Acasă pe ai Săi.

Apoi, cum am amintit deja, Cuvântul puternic din Apoc. 19:7: „*Să ne bucurăm, să ne veselim, și să-I dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; Mireasa Lui s-a pregătit*”. Așa cum v-am spus deja, în acest loc în unele traduceri este scris: „Soția Lui s-a pregătit”. Dar cum v-am spus deja dragilor, „*Mireasa Lui s-a pregătit*” pentru ca apoi să aibă parte de nuntă.

Apoc. 21:9: „*Apoi unul din cei șapte îngeri, care țineau cele șapte potire pline cu cele din urmă șapte urgii, a venit și a vorbit cu mine, și mi-a zis: «Vino să-ți arăt mireasa, nevasta Mielului!»*”. Este minunat dacă te duci la toate versetele biblice care tratează aceeași temă.

Ne întoarcem la Lc. 1. Maria a fost o fecioară, nu o soție, nu femeie. În Lc. 1 de la vers. 26 este scris că îngerul Gavril i-a adus făgăduința. Am amintit deja că în 1 Cor. 7:3 este scris: „*Bărbatul să-și împlinească față de nevastă...*”. Nu față de mireasă, ci față de nevastă să-și împlinească datoria de soț.

Să fim mulțumitori. Scumpii mei frați și surori, o spunem în toată smerenia: Dumnezeu, ne-a dăruit o minte clară, prin har. Putem spune și acest lucru: fiecare descoperire biblică are un sens. Dar fiecare învățătură greșită, eretică, n-are niciun sens, este o nebunie.

Acum ne întoarcem la o temă deosebită, despre care toți am aflat. Este vorba de ce se petrece acum pe pământ, de schimbările climatice, încălzirea globală. Am auzit multe în ultimele săptămâni. Acum ne gândim la Cuvântul din Is. 30:26, că atunci când Domnul va lega vânățiile poporului Său Israel lumina soarelui va fi de șapte ori mai mare ca înainte. Putem citi întregul verset, dar în Is. 30:26b este scris: *„lumina soarelui va fi de șapte ori mai mare (ca lumina a șapte zile), când va lega Domnul vânățiile poporului Său și va tămădui rana loviturilor lui”*. Datorită contextului trebuie să citim versetul de la început: *„Și lumina lunii va fi ca lumina soarelui, iar lumina soarelui va fi de șapte ori mai mare (ca lumina a șapte zile)...”*. Aici este ceva puternic. Toate lucrurile se îndreaptă înspre această direcție. Noi toți știm că atunci Domnul va lega vânățiile poporului Său Israel, le va tămădui rănilor și Își va proclama Împărăția Lui. Și noi vedem că toate lucrurile se îndreaptă înspre această direcție; punctul culminant va fi că lumina soarelui va fi de șapte ori mai puternică. Cine va mai putea suporta atunci?

Dar aici este un punct. Când lumina soarelui va fi de șapte ori mai puternică și Domnul va repara paguba poporului Său atunci va începe ziua Domnului și se va împlini a șasea pecete, așa cum este scris în Apoc. 6:12: *„Când a rupt Mielul pecetea a șasea, m-am uitat și iată că s-a făcut un mare cutremur de pământ. Soarele s-a făcut negru ca un sac de păr, luna s-a făcut toată ca sângele”*. Vedem că aceste lucruri sunt atât de aproape.

Ne întoarcem la anul 1946 atunci când a fost declarat statul Israel. Ne uităm la toți acești ani care au trecut. Privirile noastre sunt îndreptate îndeosebi spre Ierusalim. Fără să intrăm în evenimentele timpului, noi am auzit de toate tensiunile și tot ce se întâmplă în Orientul Mijlociu și Orientul Apropiat. Dar noi știm că suntem foarte aproape de desăvârșire, foarte aproape de sfârșit. Cu adevărat atât de aproape și noi trebuie să ne rugăm. Cine dorește ca la revenirea

Domnului să aibă parte de răpire acela nu trebuie să mai stea pe gânduri.

Acest lucru este adresat îndeosebi tuturor tinerilor. Dușmanul vă va zugrăvi lumea frumos înaintea ochilor voștri. Dar tot ceea ce oferă lumea este o înșelăciune. Veniți la Domnul, dedicați-vă viața voastră Lui, și El vă va dărui ceea ce dorește inima voastră. Dar vă rog, nu fără Domnul. Epistola lui Pavel către efeseni trebuie citită. Așa cum a spus și Domnul nostru, noi trebuie să părăsim calea largă și să intrăm prin poarta strâmtă, să chemăm Numele Domnului și să-L rugăm să ne ierte, iar apoi, prin credință, să acceptăm și să primim iertarea.

Dar un lucru trebuie accentuat din nou și din nou. Ultimul mesaj premerge cea de-a doua venire a lui Hristos pe întregul pământ. Ultima chemare răsună până la marginile pământului. Ultimii sunt chemați afară. De ce am citit eu aceste lucruri? Am putea citi din Mat. 24 unde Domnul vorbește despre timpul sfârșitului, că vor fi semne în soare, în lună și în stele, am putea citi și în Lc. 21. Totul va fi altfel, dar nu va fi mai bine. Va fi o așa nedumerire cum n-a mai fost niciodată pe pământ.

Cu siguranță toți ați aflat acest lucru. Cine mai are voie să circule pe stradă și cine mai are voie să circule cu mașina. Totul trebuie să fie teleghidat și automatizat. Nu doar mașinile, ci și avioanele să fie automate, adică să decoleze și să aterizeze singure. Tot ceea ce se întâmplă acum întrece orice limită. Nu vor fi soluții pentru toate problemele care vor apărea. Tot ceea ce vor aduce acele lucruri vor atrage consecințe după ele. Domnul nostru a spus: „*Când veți vedea întâmplându-se aceste lucruri atunci ridicați-vă capetele pentru că voi știți că izbăvirea trupurilor voastre se apropie*”. Astfel că Îi putem mulțumi Domnului că putem îndeplini însărcinarea divină și purtăm mai departe Cuvântul lui Dumnezeu scump și prețios.

Referitor la Domnul nostru iubit, El este Piatra unghiulară scumpă și prețioasă. Pentru unii este pus pentru ridicare. Iar pentru alții El este pus pentru cădere, iar aceasta doare în adâncul adâncului. Acum citesc doar câteva versete.

Primul loc este din Ps. 118:22-23: „*Piatra pe care au lepădat-o zidarii a ajuns să fie pusă în capul unghiului clădirii. Domnul a făcut lucrul acesta și este o minunăție înaintea ochilor noștri*”.

Pentru noi El a devenit Piatra din capul unghiului. Aceasta ne copleșește și suntem mulțumitori pentru aceasta, pentru că noi suntem zidiți pe temelia apostolilor și prorocilor, Piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos, așa o scrie Pavel efesenilor. Vă rog să țineți minte: pentru noi credincioșii a devenit Piatra din capul unghiului, o minunăție înaintea ochilor noștri.

Acum citim în Mat. 21:42 unde este scris: „*Isus le-a zis: «N-ați citit niciodată în Scripturi că: «Piatra pe care au lepădat-o zidarii, a ajuns să fie pusă în capul unghiului; Domnul a făcut acest lucru, și este minunat în ochii noștri?»*”. Aceasta este o confirmare din partea Domnului, în Noul Testament.

Citim din Mar. 12:10: „*Oare n-ați citit locul acesta din Scriptură: «Piatra pe care au lepădat-o zidarii a ajuns să fie pusă în capul unghiului...?»*”.

Vă spun imediat de ce citesc aceste versete biblice.

Mergem la Lc. 20:17-18: „*Dar Isus i-a privit drept în față și a zis: «Ce înseamnă cuvintele acestea...: «...?»*”. Din nou în legătură cu Ps. 118: „*Piatra pe care au lepădat-o zidarii a ajuns să fie pusă în capul unghiului*”. Acum vine. „*Oricine va cădea peste piatra aceasta va fi zdrobit de ea: și pe acela peste care va cădea ea, îl va spulbera?*”(vers. 18).

Credincioșii L-au recunoscut ca Piatra unghiulară. Dar cine respinge, nu-L acceptă și nu-L primește, cine nu respectă ceea ce este El și pentru ce este El, acela va rămâne de rușine.

Apoi urmează concluzia puternică din 1 Pet. 2 de la vers. 6 unde bărbatul lui Dumnezeu scrie: „*Căci este scris în Scriptură: «Iată că pun în Sion o Piatră din capul unghiului, aleasă, scumpă...»*”. Iar acum vine: „*«...și cine se încrede în El nu va fi dat de rușine niciodată»*”. Și noi, ca niște pietre vii care suntem introduși în acest Templu divin ne punem încrederea pe deplin în El. Iar cine își pune încrederea în El nu va fi dat de rușine niciodată.

Vers. 7: „*Cinstea aceasta este, dar, pentru voi care ați crezut (care aveți încredere)!*”. Voi care aveți această încredere veți primi ce v-a fost făgăduit. Și ce este credința? Evrei 11: credința este o încredere

neclintită (plină de nădejde – lb. germană) în lucrurile pe care le-a făgăduit Dumnezeu. Iar noi știm că Dumnezeu va face ceea ce El a făgăduit. Noi ne încredem în Dumnezeu, ne încredem în făgăduințele Lui, ne încredem în Cuvântul Lui și suntem dintre aceia care și-au pus încrederea lor în Domnul. Voi care aveți această încredere, tu și eu, prin har, noi vom primi ceea ce ne-a fost făgăduit. Vers. 7: „*Cinstea aceasta este, dar, pentru voi care aveți această încredere, voi veți primi bunul făgăduit. Dar pentru cei necredincioși, «Piatra pe care au lepădat-o zidarii a ajuns să fie pusă în capul unghiului»*”.

Apoi vers. 8: „*Și «o piatră de poticnire și o stâncă de cădere» Ei se lovesc de ea, pentru că n-au crezut Cuvântul, și la aceasta sunt rânduți*”. Aici este o limbă clară. Doare.

Dacă aici este scris: voi care aveți această încredere, voi care credeți, voi care aveți nădejde, voi veți primi tot ceea ce v-a făgăduit Dumnezeu. Dar necredincioșii care nu primesc, care nu se pot încrede vor rămâna de rușine, și apoi este scris că „*la aceasta sunt rânduți*” – aceasta doare. Dar cine nu acceptă hotărârea divină ca să devină credincios, acela trebuie să accepte că rămâne necredincios. Și ce vrea necredinciosul, omul care nu-L crede pe Dumnezeu, care a lepădat Piatra unghiulară scumpă, pe iubitul nostru Domn și Răscumpărător? Acela nici nu are dorința de a fi la El. Acest om este rânduit să se poticnească și să nu creadă.

Apoi mai departe este scris: „*...ca să vestiți puterile minunate ale Celui*” („ca să vestiți virtuțile Celui” – lb. germ.) *ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată*”(1 Pet. 2:9b). „*pe voi, care odinioară nu erați un popor, dar acum sunteți poporul lui Dumnezeu; pe voi, care nu căpătaserăți îndurare, dar acum ați căpătat îndurare*”(vers. 10).

Scumpii mei frați și surori, este puternic că credinciosul nostru Domnul ne-a dăruit răscumpărarea scumpă. Ni-L arată pe El ca Răscumpărător. Predica noastră Îl are pe Isus Hristos ca punct central. El, Cel răstignit, Cel înviat, Cel înălțat la cer și Cel care, ca Domnul și Răscumpărătorul nostru, va reveni. Noi aducem ultimul mesaj și strigăm tuturor: împăcați-vă cu Dumnezeu! Primiți ceea ce ne-a fost dăruit prin răscumpărarea isprăvită, prin har!

În ultimele două săptămâni am ascultat foarte multe predici ale fratelui Branham, mai ales din anii '50, predici în care el a accentuat mereu și mereu că Domnul este Același. Odată, după ce el a accentuat răscumpărarea, vindecarea, neprihănirea prin credință, mântuirea sufletului, el a făcut o afirmație în mod liber: „Voi toți care sunteți astăzi, aici, puteți veni în față, dar vă rog veniți în credință. Voi puteți lua cu voi ceea ce v-a pregătit Dumnezeu. Iertarea nu se va întâmpla; ea s-a întâmplat deja și o puteți lua cu voi. Vindecarea s-a întâmplat pe crucea Golgotei, prin rănile Lui noi suntem tămăduiți. Voi puteți veni aici în față și noi ne vom ruga împreună, și tot ceea ce s-a întâmplat pe crucea Golgotei, pentru duh, trup și suflet, vă stă la dispoziție și o puteți lua cu voi acasă. Credeți din toată inima în lucrarea de răscumpărare isprăvită de pe crucea Golgotei”. El a mai accentuat că nu el este cel care vindecă și că numai Domnul este Salvatorul și Vindecătorul și că numai Lui I se cuvine toată cinstea.

Voi știți cum l-a putut folosi Dumnezeu pe acest bărbat într-un mod atât de puternic pentru mântuirea a mii și mii de oameni. Apoi serviciile de vindecare în care oamenii au fost vindecați de toate bolile lor, tumori, cancere, toate bolile. Iar Domnul Și-a confirmat prezența Lui prin har.

Haideți să cuprindem despre ce este vorba acum. Domnul Dumnezeu ne-a întors înapoi la credință, la început. Moise a pus Cuvântul lui Dumnezeu în chivotul legământului și chivotul legământului cu Legea și Cuvântul legământului a fost purtat de preoți pe umerii lor. Dumnezeu a stat de partea făgăduințelor și a legământului. Chivotul legământului era vizibil iar înăuntru era ceea ce spusesese Dumnezeu poporului Său în primul Testament. Dumnezeu a vegheat asupra Cuvântului pentru ca tot ce a fost vestit dinainte și tot ceea ce a fost scris acolo în legătură cu planul de mântuire, să se și întâmple: în legătură cu nașterea Răscumpărătorului până la răstignirea și învierea Lui. Avem apoi Noul Testament, Certificatul divin al lucrurilor care ne-au fost lăsate nouă. De aceea cu toate lucrurile noi ne întoarcem înapoi la Cuvânt.

Cum am spus deseori în acest loc, prima și ultima predică trebuie să fie identice. Primul și ultimul botez trebuie să fie identic.

Primul și ultimul botez cu Duhul Sfânt trebuie să fie la fel. Totul trebuie să fie în conformitate cu Dumnezeu și Cuvântul lui Dumnezeu. Trebuie aduse în această conformitate, iar pentru aceasta Dumnezeu l-a putut folosi pe fratele Branham într-un mod atât de minunat. Noi ne întoarcem mereu la prima predică, la Cincizecime: „*Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre*”(Fap. 2:38). Să confirmăm iertarea păcatelor pe care noi am acceptat-o și am primit-o prin credință. Iar: „*apoi veți primi darul Sfântului Duh. Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeuul nostru*”.

Noi credem din toată inima că am fost aduși înapoi la început, prin har. Am mai putea citi versetul din Fap. 3:21: „*pe care cerul trebuie să-L primească, până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor; despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi proroci din vechime*”. Ne-am putea întoarce la 2 Pet. 3, putem merge la Iac. 5 unde este vorba de ploaia timpurie și târzie, direct în legătură cu revenirea lui Isus Hristos.

Permiteți-mi s-o spun încă o dată cu o mare durere. După revărsarea puternică a Duhului Sfânt care a avut loc în timpul nostru, care a început în anul 1906 în Los Angeles, în 1909 în Kassel și mai târziu în Müllheim. Duminică dimineața predicatorii lutherani n-au putut predica mai departe fiindcă Duhul Sfânt a căzut. Dar ce s-a întâmplat după aceea? Eu am spus deja acest lucru. Toți au rămas în tradițiile care erau și mai înainte. Aceasta nu merge! Acum a sosit timpul ieșirii afară, a corecturii, a pregătirii. Nicio învățătură greșită n-are ce căuta în Biserica Dumnezeului Celui viu. Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat, un Domn, o credință, un botez. Începând cu Fapte 2 de fiecare dată botezul biblic a fost făcut în Numele Domnului Isus Hristos. O puteți citi în Fapte :2:38, Fapte 8:16, Fapte 10:48, Fapte 19:5, Rom. 6:3 și alte locuri. Nicio singură dată n-a fost folosită formula în Numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh”. Această formulă a fost introdusă în anul 386 când a fost tradusă biblia Vulgata din limba greacă, și Duhul Sfânt a fost declarat ca fiind a treia persoană din trinitate. În anul 325 Fiul lui Dumnezeu a fost declarat ca fiind a

doua persoană din trinitate, iar în anul 386 Duhul Sfânt a fost declarat ca fiind a treia persoană din trinitate; iar apoi s-a început cu botezul trinitar.

Dumnezeu este Singurul Dumnezeu. Iar El S-a descoperit în Vechiul Testament ca Domnul Dumnezeu, ca Împărat, ca Creator, ca Judecător. În Noul Testament El S-a descoperit ca Tată, Fiu și Duh Sfânt. Ca Tată, deasupra noastră, în Fiul, în mijlocul nostru și prin Duhul Sfânt în noi. Nu trei persoane, ci un singur Dumnezeu descoperit ca să-Și împlinească propriul Său plan de mântuire. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru această descoperire și respingem tot ce se învață în biserici. Noi ne referim numai și numai la Certificatul divin pe care noi îl ținem în mâinile noastre și îl purtăm în inimile noastre, prin har.

Vă rog frumos luați-o cu voi acasă. Pentru necredincioși și pentru cei ce se împiedică, ei vor cădea, se vor răni, se vor prăpădi. Dar pentru toți cei ce Îi dăruiesc credință și se încred în El pentru ei înseamnă totul. Îi suntem foarte, foarte mulțumitori Domnului că noi auzim ultimul mesaj, că putem crede, acceptăm și primim. Și știm că aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul. Și așa cum a fost spus în anul 1933, ultimul mesaj premerge a doua venire a lui Hristos până la marginile pământului. S-a întâmplat în timpul nostru. Cine citește Apoc. 14:6, un înger zbura prin mijlocul cerului, cu o Evangheligă veșnică pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod. Doar în această ultimă perioadă Evanghelia veșnic valabilă, așa cum a fost propovăduită la început, este pusă din nou pe sfeșnic și este propovăduită în Numele Domnului.

Permiteți-mi să spun acest lucru pe care l-am amintit de multe ori. În anul 1948 am fost botezat în biserica baptistă în cele trei titluri. În anul 1949 am fost botezat cu Duhul Sfânt, și, ca toți ceilalți, am crezut că: „Dumnezeu mi-a dat confirmarea. Totul este în ordine”. Dar când l-am auzit pe fratele Branham vorbind despre botezul biblic și ce este în legătură cu botezul nebiblic – tot ce se practică în numele formulei trinitare „în numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh”, ghiciri, vrăjitorii, toate aceste lucruri se fac cu și în această formulă.

Oamenii sunt înșelați. Când am auzit aceasta, eu le-am spus fraților din Krefeld: fraților, acum noi mergem la Rin și ne botezăm cu toții biblic. Apoi noi ne-am botezat biblic unul pe celălalt, în Numele scump și glorios al iubitului nostru Domn și Răscumpărător, Isus Hristos.

Eu vă sfătuiesc pe toți și vă spun tuturor din însărcinarea lui Dumnezeu. Toți care nu sunt încă botezați biblic în Numele Domnului Isus Hristos vă rog frumos, curățați-vă și în baia de apă a Cuvântului. Nu doar în Sângele Mielului, ci și în baia de apă a Cuvântului și atunci credința va deveni o biruință. Domnul Își va aduce la încheiere lucrarea cu toți din timpul nostru care L-au crezut pe El. Noi contăm pe apropiata revenire a Domnului.

S-o spunem încă o dată. Cum a accentuat Domnul nostru: când veți vedea că toate aceste lucruri se întâmplă atunci ridicăți-vă capetele pentru că voi știți că izbăvirea trupurilor voastre se apropie. Revenirea Domnul nostru este foarte, foarte aproape. Ultimul mesaj, ultima chemare răsună, și toți cei ce sunt din Dumnezeu vor auzi glasul Lui și vor crede din inimă, nimeni nu se va mai poticni și toți vor păși pe calea biblică a credinței și ascultării și vor merge pe ea până când noi vom vedea ceea ce am crezut.

Gândiți-vă la Cuvântul de introducere din Mal. 3:17: „*Ei Îmi vor fi o comoară deosebită* („o proprietate deosebită” – lb. germ.), *în ziua pe care o pregătesc Eu*”. Iar proprietatea deosebită sunt aceia care se tem de Numele Lui. Acest text este scris înaintea făgăduinței care ne-a fost dată: „*Vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșătoare*”.

Domnul Dumnezeu a scris o carte, și ceea ce se întâmplă acum pe pământ a fost scris deja în această carte. Iar noi avem teamă față de Dumnezeu, de Cuvântul Lui, de Numele Lui și suntem mulțumitori că El vorbește cu noi, iar noi putem crede așa cum zice Scriptura. Lui Îi aducem cinstea în vecii vecilor. Aleluia! Amin.

Haideți să ne ridicăm și să cântăm cântarea „Așa cum sunt”. Fie ca toți din toate popoarele și din toate limbile să asculte, să creadă și să trăiască pregătirea lor, prin har. Ne plecăm înaintea lui Dumnezeu și căutăm legătura prin Duhul, cu Domnul nostru, și o găsim. Ca să aparținem de aceia care cred, care nu se poticnesc și cad, și suntem

zidiți pe Piatra unghiulară sfântă. Ce har, ce har ne-a dăruit Dumnezeu nouă! Prin această propovăduire a fratelui Branham noi putem spune că noi am fost aduși la zi în Împărăția lui Dumnezeu. Așa cum am citat Cuvântul din Apoc. 14:6, sau dacă mergem la Mat. 24:14, că această Evanghelie, cu tot ce aparține, așa cum a fost la început la fel este propovăduită acum la sfârșit pe întregul pământ. Toți care au primit har de la Dumnezeu acceptă și primesc. Fie ca astăzi să se întâmple în mijlocul nostru ca prin predicarea Cuvântului să crească credința în noi. Nu fabule, nu povești, ci Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Așa cum am citat din Rom. 10, predica vine din Cuvântul lui Dumnezeu, iar credința noastră este o credință vie în noi, o încredere neclintită, o puternică încredințare că Dumnezeu va împlini fiecare făgăduință, pentru că noi suntem copii ai făgăduinței, așa cum este scris în 2 Cor. 1 de la vers. 20.

Noi Îi mulțumim Domnului din toată inima, că El personal ne vorbește și că noi putem accepta și primi Cuvântul Lui. Și toți care n-au trăit iertarea, răscumpărarea vă rog să credeți acum că Domnul nostru, ca Miel al lui Dumnezeu și Răscumpărător, Și-a vărsat Sângele Lui pe crucea Golgotei pentru iertarea păcatelor noastre. Păcatele tale îți sunt iertate. Atunci când Mielul lui Dumnezeu a murit, tu ai fost iertat. Primește-o astăzi, ia-o cu tine acasă! Exact așa este și cu eliberarea și cu vindecarea. Pe crucea Golgotei s-a întâmplat totul. Domnul nostru a strigat: S-a isprăvit! Acceptați-o și primiți-o prin credință și mulțumiți-I Domnului pentru aceasta. Împreună Îi vom mulțumi Domnului și Îi vom da cinstea pentru ceea ce a făcut El prin har. Ne plecăm capetele și rămânem în duh de rugăciune. Cine dorește să fie amintit în rugăciune vă rog ridicați scurt mâna. Peste tot sunt mâni ridicate.

Doamne Dumnezeule atotputernic, Tu ni Te-ai descoperit. Cuvântul Tău ne este sfânt și Tu îl confirmi, că nu se întoarce gol înapoi, ci împlinește scopul pentru care Tu îl trimiți. Iubite Domn, chiar dacă au fost amintite teme diferite, fie ca fiecare să ia cu el tot ceea ce Tu le-ai spus personal, fiecăruia în parte.

Credinciosule Dumnezeu, acum venim cu toate necazurile personale, cu toate greutățile, fie că este în căsnicie, în familie, fie că este la serviciu, la tineri, fie că este în viața de zi cu zi sau duminica, oricând, oriunde și oricare ar fi necazurile, credinciosule Domn, Tu ești

cu noi toți în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Tu ne-ai chemat să Te urmăm, iar noi putem crede din inimă. În mod deosebit Îți mulțumim pentru descoperirea lui Isus Hristos, Îți mulțumim că Tu ai pus în inimile noastre teamă față de Tine, față de Numele și de Cuvântul Tău. Credinciosule Dumnezeu Îți mulțumim pentru ultimul mesaj, Îți mulțumim pentru Noul Testament, Îți mulțumim pentru Certificatul divin pe care ni l-ai lăsat. Cu orice temă ne putem întoarce înapoi, putem deschide Biblia și putem citi.

Iubite Domn, ridică-Ți Fața peste noi, intervin-o Tu, dăruiește credință, dăruiește încredere că Tu ne-ai dat astăzi ceea ce am avut nevoie pentru duh, trup și suflet: mântuirea sufletului, vindecare, eliberare și tot ceea ce este necesar. Doamne, dăruiește-ne-o tuturor, noi o primim prin credință. Îți mulțumim încă o dată că Tu ai scris dinainte ceea ce se întâmplă acum.

Iubite Domn, Tu ai o proprietate deosebită, o gloată aleasă, o Biserică Mireasă spălată în Sângele Mielului, sfințită în Cuvântul lui Dumnezeu, pecetluită cu Duhul Sfânt pentru ziua izbăvirii trupurilor noastre. Iubite Domn, Îți mulțumim din toată inima pentru binecuvântarea deplină după duh, trup și suflet pe care Tu ne-ai dăruit-o și pe care noi o primim prin credință, și o vom vedea confirmată în viața noastră. Încă o dată Îți aducem mulțumire. Binecuvântează pe întregul pământ și fii cu toți, în Numele sfânt al lui Isus. Amin. Amin.